

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A SARUTLAN KÁRMELITA NŐVÉREK BARÁTAINAK

MAGYARSZÉK • 2025/2. SZÁM

ISTEN ELŐTT - KRISZTUSSAL - MINDENKIÉRT

MEGHÍVÓ KÁRMELHEGYI BOLDOGASSZONY ÜNNEPÉRE

Július 16-án, szerdán, a **18 órakor** kezdődő ünnepi szentmisét
Máger Róbert atya, a pécsi egyházmegyei hivatal irodaigazgatója mutatja be.

*Lehetőség lesz a skapuláré, a szent vállruha felvételére,
amellyel tudatosan a Kármelhegyi Boldogságos Szűz védelme alá helyezzük magunkat,
életünket is hozzá igazítva.*

**A déli imaórát követően a kápolnában Szentségimádás lesz
a 17 órakor kezdődő esti imaóráig.**

Mindenkit szeretettel várunk!

100 ÉVE AVATTÁK SZENTTÉ KIS SZENT TERÉZT

2007-ben hazánkban járt ereklyéje. Többek között a magyarszéki Mindenszentek Kármelbe is ellátogatott. A díszes ereklyetartóban elhelyezett csontereklyéket a nővérek vitték be a kápolnába. Sokan – vendégek és nővérek egyaránt – imádkoztak jelenlétében még éjszaka is. Ezt a jeles eseményt idézzük most fel nővéreink segítségével, akik közül van, aki már a mennyek országában ünnepel Kis Terézszel.

kért, önmagunkért és azokért, akik még nem ismerik Istent. Ilyen értelemben Teréz zarándokútra kelt, hogy terjessze a hit, a bizalom és a remény üzenetét.

Teréz látogatásának eseménye alkalmat kínál, hogy megosszuk vele, mint Isten küldöttjével, gondjainkat, fájdalmainkat, kéréseinket, amelyeket ő az Úr elé visz. Teréz közvetíti Istennek imaszándékainkat, és kéri mennyei Atyánktól, hogy hallgassa meg azokat. Bennünket pedig elvezet az ő „kis útjára”, a gyermeki bizalomra, amely meg tud szabadítani minden sebtől, valamint a jelennel és a jövővel kapcsolatos félelmeinktől.

A Feltámadásról nevezett Colette-Marie nővér (1944-2019)

MEGSZERETTETNI A JÓ ISTENT...

„Érzem, hogy nyugalomra térek... Leginkább azonban azt érzem, hogy elkezdődik küldetésem, küldetésem, hogy megszerettessem a Jóistent úgy, ahogyan én szeretem, hogy az én kis utamat a lelkeknek adjam. Ha a Jóisten meghallgatja kívánságaimat, mennyországom a földön fog eltelni a világ végéig. Igen, azzal akarom tölteni Egemet, hogy jót teszek a földön. Ez nem lehetetlen, mert a boldog színélátás ölen az angyalok is öröködnék fölöttünk.” („Kis Szent Teréz utolsó beszélgetései”, július 17.)

Teréz vágya megvalósult. Valóban jót tesz szerte a világon. Mivel nem mehet mindenki imádkozni Lisieux-be, ahol ő élt, imádkozott, örült, szenvedett és küszködött a jóságos Istenbe vetett hitéért, így Teréz ereklyéi járják körül a világot, és teremtenek olyan atmoszférát, amelyben kedvünk támad beszélgetni Istennel, fohászkodni szeretteinkért, Egyházun-

Kis Szent Teréz ereklyetartója

KIS SZENT TERÉZ LÁTOGATÁSA MAGYARSZÉKEN, A MINDENSZENTEK KÁRMEL NŐVÉREINÉL

(2007. augusztus 29 – szeptember 1.)

Mit jelentett számomra Szent Teréz kolostorunkba érkezése?

Mindenekelőtt nagyfokú biztonságot és a mennyei Atya kézfogható jelenlétét. Isten ajándékaként már háromszor járhatam Lisieux-ben, kétszer kármelita nővérként. Ez utóbbi két alkalommal bemehettem a kármelita kolostorba is, láthattam Szent Teréz életterét.

A Lisieux-i Kármelben tett első látogatásomkor nem annyira Teréz cellája vagy a kóruson és az ebédlőben elfoglalt helye érintett meg, hanem a kolostor kertjében a gesztenyefák sora, ahol sokat sétált betegen is, és az udvarban a mosómedence, ahol a fáradságos munkát végezte a nővérekkel. Nem tudtam könnyeimet visszatartani, amikor a fényképeken oly sokszor láttott helyek egy számomra régóta kedves szent élő valóságát elevenítették meg.

Most pedig 2007 augusztusában Szent Teréz látogatott meg minket, itt Magyarszéken. Emberileg nézve mindez lehetetlennek tűnt... Istennél azonban semmi sem lehetetlen. Egy szívvel és egy lélekkel fohászkodtunk a hír hallatára (2005 decemberétől) mennyei Atyánkhoz és a kis „virághoz”, a kis „homokszem-

hez” – ahogy Teréz magát nevezte. Hála legyen Istennek a Pécsi Egyházmegye főpásztoráért, Mayer Mihály püspök atyáért és

perjelnőnkért, Mirjam nővérért, akik rendületlenül hittek abban, hogy az emberi vágyak, ha belesimulnak Isten terveibe, valóra válnak.

Közösségünk, Teréz látogatására készülve, újult erővel egy szívvé és egy lélekke alakulva, minden erejét összeszedve, a hozzánk érkező emberek szolgálatára állt.

Célunk volt, hogy ne csak a mi kármelita életünk erősödjék – mind közösségileg, mind egyénileg –, hanem mindazok is, akik eljönnek hozzánk, újra rátalálhassanak az Istenbe vetett bizalomra, a ráhagyatkozás örömére.

Eljött a várva várt nap, 2007. augusztus 29. Bár Teréz érkezésének délutánját kifejezetten nem hirdettük meg, mégis nagyon sokan eljöttek osztozni a várakozás örömeiben. Sorfalat álltunk palástban a kápolnánkhoz vezető úton, elől az a nyolc nővér, aki az ereklyét vitte. – Ilyen örömteli várakozásnak kellene lennie minden ádventnek! Most értettem meg ennek jelentőségét és felejtethetetlen belső élményt adott. – Az izgalom és a megrendültség keveréke volt bennem, amikor Szent Teréz megérkezett hozzánk, egy olyan szent, aki a kolostor falai között élte meg az Isten iránti igaz, tiszta, szolgáló szeretetet, és aki rövid élete alatt az Istenbe vetett bizalom és lelki gyermekség megvalósítható útját adta nekünk.

A kápolna elé érve az elsők között láthattam meg Teréz ereklyét, és könnyeimben most sem tudtam erőt venni, amint há-

rom évvel ezelőtt Lisieux-ben sem. Megrendültségem keveredett a jóságos Isten közelségének érzetével, és Szent Teréz tisztaságot sugárzó, élő, valóságos megtapasztalásával. Kítörölhetetlen élmény az ereklye érintése és hordozása.

Amennyire féltünk az ereklyetartó súlyától, utólagosan döbrentünk meg azonos tapasztalatunkon, amelyről azokban a napokban még nem beszéltünk, hogy mindannyian nagyon könnyűnek éreztük „Teréz nővérünket”. A kegyelem tisztító erejét éltem meg, és ez a pár lépés számomra a hit útjává vált.

Az átvirrasztott éjszakák, a hozzánk érkező zárandokok fogadása és szolgálata némelykor emberfeletti erőt kívánt, de Teréz jelenléte Isten Arcának tükröződése lett.

Teréz mutatta meg nekem, hogy mindaz, amit ő megélt a Kármelben: a tiszta és szolgáló szeretet, az Istenbe vetett teljes bizalom és ráhagyatkozás útja, saját gyöngeségének elfogadásával, mai világunkban is megvalósítható, és az evangélium megélhető a hétköznapi örömein és nehézségein át, ott, ahol hivatásunknál fogva vagyunk.

Mindez feladattá lett számomra. Jó a biztonságát érezni annak, hogy Isten türelmes és gondviselő Atya, aki Jézuson és Szent Terézen keresztül a Boldogságos Szűzanya pártfogása alatt kísér és támogat utunkon.

Szent Családról nevezett Angéla nővér

KIS SZENT TERÉZ SZENTTÉ AVATÁSÁNAK TANÚVALLOMÁSAIBÓL

Testvéri élet a közösségben

Ágnes anya tanúvallomása (Pauline Martin):

Filoména nővér, aki egy-két hónapig élt együtt Teréz nővérel a noviciátusban, buzgó szerzetes volt, de adottságaiban korlátolt, ugyanakkor kellőképpen alázatos ahhoz, hogy ezt be is ismerje. Ő adta ezt az írott tanúvallomást Isten szolgálójának, Teréznek szeretetéről:

„Annak ellenére, hogy mindenben igen nagy különbség volt közöttünk, mert én egyike voltam azon lelkeknek, akikről önéletrajzában szól: a természettől kevésbé voltam megáldva mindenféle szempontból, mind az értelmesség s mindannak szempontjából, ami vonzóvá tehet valakit, Teréz nővér pedig ezt a legkevésbé sem éreztette velem. Annyi jóságot mutatott irántam, s oly nagy odaadást, olyan tiszta és nagy szeretetet (...), hogy a legkisebb figyelmessége is nagy jót tett lelkemmel.”

A Kármel egyik szerzetesnője igen heves kísértéseket okozott Kis Teréznek. Ez a nővér önzőnek mutatta magát, merev és kemény volt. Teréz több évi hősies küzdelem után olyannyi-

ra legyőzte az iránta való természetes ellenszenvét, hogy nem lehetett azt észre venni, sőt ellenkezőleg, úgy gondolhatta volna az ember, hogy különös szimpátiát érez e nővér iránt. Azokon a napokon, amikor meg volt engedve a beszélgetés, először ezt a nővért kereste meg, és többet beszélt vele, mint másokkal. A felüdülés óráiban (a rekreáción) pedig boldognak mutatta magát, ha mellette lehetett, és bensőségesen beszélgetett vele. Úgy tűnt, igazi öröme telik ebben.

Szent Szívről nevezett Mária nővér tanúvallomása (Marie L. Martin):

Testvéri szeretete készítette arra, hogy a ruharaktárba kérje magát egy olyan nővér mellé, akinek senki sem bírta elviselni társaságát. Ennek a nővérnek mindig sötét gondolatai voltak, és szinte semmit sem csinált. Teréz részvételének különös tárgya volt ő.

Egy nap, amikor bizalmasan megvallottam neki mindazokat a belső küzdelmeket, amelyeket ez a nővér okozott nekem, így szólt:

„Ha tudná, mennyire meg kell neki bocsátani, hogy annyi kegyességre szorul, akkor azt mondaná, nem is hiba az, ami nála rossz. Olyan ő, mint egy rossz óra, minden negyedórán megáll. Igen, éppen olyan, mint az. Ó, hát nem akar részvételt lenni iránta? Hát akkor hogyan akarja a testvéri szeretetet gyakorolni vele?”

Volt egy nővér a betegszobában, aki igen nagy türelmet kívánt, mert számos rögeszméje akadt. Mivel mindenki ráunt és senki sem akart társalogni vele, Teréz nővér ezt mondta:

„Boldog lennék, ha tőlem kérnék ezt. A természet szerint sokba kerülne nekem is, azonban nagy szeretettel tudnám tenni, csak azért, mert a mi Urunk ezt mondta: Beteg voltam és gondoztatok.”

Genovéva nővér tanúvallomása (Céline Martin):

Azt mondta, hogy másokról mindig szeretettel kell ítélkeznünk, mert gyakran hanyagságnak látszik a szemünkben az, ami Isten szemében hősiesség.

A testvéri szeretetet olyannyira gyakorolta, hogy még a maga lelki érdekeit is feláldozta érte. Láttam, hogy egy könyv nagyon sokat jelentett neki, és még nem tudta befejezni olvasását, amikor már egy másik nővérnek adta, akitől sohasem kapta vissza, noha Teréz vágyódott rá. A saját ízlését a testvéri szeretet érdekében feláldozta még a lelki dolgokat illetően is.

Hősies türelemmel viselte el Isten szolgálója, Teréz, amikor megzavarták. Egyik nap észrevettem kifinomult taktikáját: Mindig azon az úton ment, amelyiken találkozott egy bizonyos szerzetesnővérrel, aki gyakran kért tőle szívességet. Ugyanezt a módszert nekem is tanította, főként amikor betegápoló lettem, ami szétszórttá tett:

„Az a legjobb, ha kifejezetten elmegyünk a betegszoba előtt, hátha kérnek valamit. Szeretetteljesen feleljen! Ígérje meg, hogy visszajön, és legyen olyan elégedett, mintha ezzel a kéressel önnek tettek volna szívességet! Ó, vegyük észre: sok szép és szent dolgot felhalmozni, könyveket, szentek életét megírni, nem felel meg annak a hivatásnak, amire Isten hívott! Én ezt tapasztaltam és gyakorlatban megpróbáltam. Éreztem is azt a békét, amely ebből származik.”

Úgy látszott, hogy Teréz nővér közömbös volt az iránt, amit mások gondolnak róla, vagy ha valamilyen látszólagos dolog miatt megszólták. Így például, amikor arra volt kötelezve, hogy ebéd előtt pár perccel elmenjen orvosságot bevenni, s ezt egy idős nővér úgy magyarázta, hogy szabálytalanságot követ el és panaszkodott is emiatt, akkor elég lett volna Teréz nővérnek

csak egyetlen szót is mondania saját mentségére, ám ő ettől nagyon őrizkedett, sőt boldog volt, hogy elítélték.

Szeretett szolgálatokat tenni és örömet okozni, még a saját kárára is. A csendes, magányban töltött idejét, az ő „vasárnapjait”, amelyekkel mindenki szabadon gazdálkodik és általában ragaszkodik azokhoz, gyakran azzal töltötte, hogy egyik vagy másik nővér kívánságára költeményt írt. Egyetlen egyszer sem utasította vissza az ilyen kérést. Idejét annyira igénybe vették a szeretetszolgálatok, hogy egy perce sem maradt saját maga számára.

Szentháromságról nevezett Mária nővér tanúvallomása (Lisieux-i kármelita):

Perjelnőnk ünnepének közeledtével, majdnem minden nővér Terézhez vitte ajándékát, hogy festményeivel díszítse azokat. Mindegyikőjük azt akarta, hogy elsőnek őt szolgálja ki, és ahelyett, hogy megköszönték volna, gyakran szemrehányást kapott, de ez nem vette el természetes jókedvét:

„Amikor Istenért dolgozunk – mondta –, akkor az ember a teremtményektől nem vár semmi elismerést. Tehát ezek a szemrehányások nem vehetik el a békémet.”

Két vagy három éven keresztül egy olyan nővért kellett ellátnia, akinek számos rögeszméje volt, s még egy angyalt is kihozott volna a sodrából. Hősies erény kellett ahhoz, hogy minden követelését teljesítse az ember. Ez volt a meggyőződése mindazoknak, akik ápolták őt. Egyik nap türelmetlenül válaszoltam ennek a nővérnek, aki ezt mondta: „Ó, kis nővérkém, Teréz nővér sohasem beszélt így velem, mint ön.” Feltártam mindezt Isten szolgálójának, Teréznek, aki így felelt:

„Legyen vele szelíd, hiszen beteg, és hitessük el vele, hogy megnyilvánulásaival jót tesz nekünk! Ez kiváló alkalom számunkra a türelem gyakorlására. Ha ön panaszkodik azért, mert ezt néhány alkalommal el kell viselnie, mit szólna akkor, ha arra lenne kötelezve, mint én, hogy egész nap hallgassa őt? Nos hát, amit én megteszek, azt ön is meg tudja tenni. Ez nem nehéz. Arra kell vigyázni, hogy bensőleg ne induljon fel, lelkében szeretetteljes gondolatokat tápláljon, és akkor a türelmet egészen természetesen fogja gyakorolni...”

Észrevettem, hogy a közös munkákban előszeretettel ment az egyik szomorkodó nővér mellé, és mivel nem lehetett beszélgetni, szeretettel rámosolygott s minden alkalmat megragadott, hogy szívességet tegyen neki. Amikor valamelyik nővérnek segítségre volt szüksége egy fáradtságos munkához, ami ráadásul unalmas is volt, mindig őt ajánlották.

NEM HÁTRÁLTAM MEG III.

Kinga nővér (1973-2009) naplójában kármelita életéről is ír. 1998-ban lép be a pécsi Mindenszentek Kármelbe. Marie-Elisabeth nővér (1948-1999), aki a kilencvenes évek első felében érkezett Magyarországra Franciaországból, hogy segítse a Pécsen újra induló magyar Kármelt, meghatározó személy Kinga nővér kármelita életében.

Nem vagyok a magamé

„Hívtál, Uram, íme, itt vagyok!”

Ha kármelita életem első élményét keresem, mindig egy apró esemény jut eszembe. Két-három napja lehettem a Kármelben. Vacsora idején történt. Őszibarack volt a gyümölcs – azok a finom pécsi őszibarackok! –, a kedvencem, de nagyon szerettem volna a felszolgálót én fölváltani a szolgálatban [aki előbb befejezi az étkezést, az átveszi a felszolgálást]. Mindig nagyon szép feladatnak tekintettem ezt a szolgálatot. Mivel lassabban ettem, nem volt más választásom: a

gyümölcsöt elhagyva fölpattantam, de nem is ez a lényeg. Vacsora után Elisabeth nővér kihívott a kiskonyhába, és hosszasan beszélt arról, hogy immár nem vagyok a magamé, nem nekem kell döntennem, mire van szükségem és mire nincs – a gyümölcs pedig kötelező, ha szeretem, ha nem –, mások felelőssége gondoskodni szükségleteimről. Az életem immár nem az enyém és nem rendelkezem felette szabadon. S ekkor mélyen belém ivódott, hogy nem vagyok a magamé, és szükségleteimet tekintve is mindenestül az engedelmisség alá kell rendelnem magamat. Körülbelül egy hétig tartó kemény küzdelem volt, mire sikerült ezt megemésztennem és magamévá tennem. Azóta viszont az élet sok-sok apró és nagy eseményében jelentette ez az útjelző fényt. Tudom, hogy számos esetben nem feleltem meg ennek az elvárásnak. Mindazonáltal életem Istené, és Őrajta keresztül a közösségé. Ez volt az első komoly útravaló, amit Elisabeth nővértől kaptam.”

Kinga nővér nagycsaládban nő fel, és belépése előtt sokat vigyáz testvérei gyermekeire. Tanulság számára, hogyan viselkednek a gyermekek. A noviciátusi évek alatt fölismerte s leleplezte saját infantilizmusát, és a szerzetesi életre való meghívásában meglátja Isten irgalmát, ingyenes szeretetét.

„Elment mellettem, és megesett a szíve nyomorúságomon”

Amint már említettem, a felkészülés évében lelkületemet a jegyesi misztika határozta meg, így léptem be a Kármelbe. Ekkor került közel hozzám Ezekiel képe Jeruzsálemről, a hűtlen asszonyról (Ez 16, 4-14). Nagyon mélyen azonosulni tudtam vele. Isten irántam való irgalmasságát csodáltam benne, valamint könnyörületét, amellyel lehajolt hozzám. Hálát adtam, hogy egy évvel azelőtt ki mondta: Éljl!

Komolyan vettem a történet második részét is a hűtlenségről, és sokat imádkoztam, ne engedje, hogy elbízjam magam s elhagyjam Őt. Az első naptól kezdve minden nap imádkoztam a hűség kegyelméért. Azután kezdtem fölismerni, hogy lelkületemben, belső hozzáállásomban most éppen úgy viselkedem, mint az öt éves unokahúgom; olyan durcás vagyok, mint a négy éves unokahúgom; úgy hisztizem, mint az egy éves unokaöcsém és a többi. Sokat segített, hogy még élénken élt bennem a gyermekek érzélemvilága, reakciói, magatartásformái. A gyerekek mindezt kívül élik meg, mi felnőttek elrejtjük magunk elől is, esetleg megideologizáljuk. Azt hiszem, nagy kegyelem volt sorozatos fölismerésem: mennyire gyerekes módon reagálok még most is. Fölismertem: Jézus jegyesi szeretete megelőlegezett bizalom, teljesen ingyenes szeretet, és én még nem nőttem fel hozzá. Nem azért választott ki, mintha jobb lennék, érettebb, szeretetreméltóbb, hanem mert elment mellettem, és megesett a szíve nyomorúságomon.”

MÁRIA TÁRSUNK AZ ÚTON

Kis Teréz, néhány héttel a halála előtt, megfogalmaz néhány figyelemreméltó gondolatot a Szűzanyával való hiteles kapcsolatáról: „*Nem kellene olyan dolgokat mondani róla, melyek valószínűtlenek, vagy amit nem tudunk. Példának okáért, hogy hároméves korában elment a templomba, és rendkívüli buzgalommal s szeretettől lángoló érzésekkel felajánlotta magát Istennek, jóllehet talán egyszerűen azért ment, hogy engedelmessédjék szüleinek.*” (...) „*Hogy a Szent Szűzről szóló prédikáció eredményes legyen, a valóságnak megfelelően kell az ő életét bemutatni, úgy, amint azt az evangéliumból megsejtjük, nem pedig, ahogy elképzeljük. Azt pedig gondolhatjuk, hogy názáreti és későbbi élete is egészen hétköznapi volt.*” (...) „*A Szent Szűzet megközelíthetetlennek állítják eléink, pedig úgy kellene őt bemutatni, mint akit követhetünk, amint a rejtett erényeket gyakorolja és a hitből él, mint mi...*” „*Jó, ha beszélnek kiváltságairól, de nem szabad ennél megállni. Meg kell őt szeretettni. Ha a Szent Szűzről hallunk prédikálni, és elejétől végig mintegy kénytelenek vagyunk felkiáltani magunkban: Ó! ... Ó! ... ebbe belefáradunk, ez nem ösztönöz szeretetre és követésre.*” (Utolsó Beszélgetések, 1897. augusztus 21., 23.)

Máriáról olyan keveset ír az újszövetségi Szentírás. Ezért is feltűnő talán, hogy ebben az annyira kevés rá vonatkozó mondatban olyan aránytalanul sokszor fordul elő egy szó: a szív. Mária szíve. Lukács evangéliumában olvassuk a 2. fejezet 19. versében: „*Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és szívében forgatta.*” A „*forgatta őket /el-elgondolkodott rajtuk*” szókapcsolatot a görög a *syballusa* participiummal (a *syballon* igéből) jelöli. Ebből származik a szimbólum főnév, mely eredeti értelmében szerint egy kettétört tárgy (például egy gyűrű) összeillesztését jelenti, mely azután egy önmagán túlmutató jelentéssel gazdagodik. Rányílik egy mélyebb dimenzió meglátására. Mária megőrizte és összerakosgatta szívében, énje centrumában a hallottakat, látottakat, hogy megértse – és jól értse! – a történeteket. Mintha ez lenne Mária reflexszerű magatartása minden felkavaró, nehezen feldolgozható esemény kapcsán: szíve emlékeztetőre fordul, és türelmesen, nagy belső figyelemmel összerakosgatja az eseménydarabkákat. *Egybefogja Isten szavát, saját múltjának meghatározó történéseit, s ezek mellé illeszti oda az életében megjelenő új valóságot.* Ebben a hármas tükröztetésben válik lehetségessé az új – örömteli vagy keserves – valóság integrálása, beépítése az életébe. Amikor valami olyan dolog történik velem, ami kibilient addigi egyensúlyomból, akkor – Mária mintájára – megpróbálom a „tört részeket” egybeilleszteni, hogy rálássak az egészre. Nem izoláltan nézem a velem éppen megesett nehéz, váratlan eseményt, hanem igyekszem „egyben látni”, egy csokorba kötni ezt az új valóságot a múltam útjelző, döntő történéseivel és Isten szavával, Isten ígéreteivel. Ezzel az intenzív belső munkával tudom beépíteni a fájdalmas valóságokat, a kudarcokat, de a kegyelem túláradásait is életem áramába.

A Lukács evangélium 2. fejezetének 51. verse így szól: „*De ők nem értették meg, amit nekik mondott... Anyja megőrizte szívében mindezeket a szavakat.*” A „megőrizte” szó görög alakja

(*diatero*) egy hosszú belső párbeszédre, dialógusra utal. Mária időt szán a töprengésre, az értelemkeresésre. Amikor nem értem azt, ami engem ér, akkor nyugodtan, hosszan beszélnem kell a lelkemmel, mint ahogy a 42. zsoltár mondja: „*Miért vagy szomorú, én lelkem, miért háborgsz bennem?*” (Zsolt 42,6) Semmi értelme aszerint osztályozni a múlt eseményeit, hogy mi volt jó és mi volt rossz. Minden jóvá válhat, minden Isten irgalmát hirdetheti, hiszen *minden kegyelem* – ennek belátására vezethet el ez a belső párbeszéd.

„*Üdvözlégy, kegyelemmel teljes!*” – köszönti az angyal Máriát (Lk 1,28). Más fordításban úgy olvassuk: „*Örvendezz, kegyelembe fogadott!*” Különös, hogy az angyal nem a nevével szólítja, nem azt mondja, hogy: Örvendj, Mária! – Miért? Mire mutat rá ez a köszöntés? Talán arra, hogy Mária legmélyebb identitása nem az, hogy ő Mária, hanem az, hogy kegyelembe fogadott. Mária attól az, aki, hogy betöltötte őt Isten kegyelme. Mária az, aki drága, aki szeretett Isten szemében. Bennünket is az határoz meg legmélyebben, az a valódi önazonosságunk, hogy Isten kegyelmébe fogadottak vagyunk, kedvesek vagyunk számára. Mária kegyelme kapcsolatban van azzal a feladattal, amit kapott, de több is ennél. Ő Isten szemében nemcsak egy funkciót tölt be, hanem személyében kedves, szeretett Isten számára. Mi is, mindannyian személyünkben, és nem pusztán feladataink, eredményeink, titulusaink révén vagyunk kedvesek, szeretettek Isten számára. Olyan örömteli erre gondolni! XVI. Benedek pápa több ízben is emlékeztetett arra, hogy a kegyelem (*karis*) és az öröm (*kaire*) szavak közös töről fakadnak, közös a gyökerük. A talajvesztett napokon, amikor minden a feje tetején áll bennünk és elvesztettük tájékozódási pontjainkat, *jó odafigyelni az angyal nekem szóló szavára: „Örvendezz, kegyelembe fogadott!”*

Amikor Máriát köszöntötte az angyal, akkor valami olyan dolog történt vele, amit ő nem kért, amiről nem tudott, de beleegyezett, hagyta, hogy megtörténjen vele. Hite és bizalma nyitott az ismeretlenre, és Isten átmosolyog a meglepetések mögött. Mint Izrael igazi leánya, beváltja népe ígétét. A Kivonulás könyvében olvassuk: „*Elment tehát Mózes, és elmondta a népnek az Úr minden szavát és rendeletét. A nép egy szívvel-lelekkel felelte: Megtesszük mindazt, amit az Úr mondott!*” Mária a hit engedelmességével teljesen ráhagyatkozott a Mindenhatóra. Lázadás, csüggedés, visszavonás nélkül elfogadta Isten akaratát. Ez az Isten iránti alávetettség önkéntes, tudatos és szilárd. Rá is érvényes, amit Pál Jézusról mond: benne csak IGEN volt (vö. 2Kor 1,19). Ám helyzetünk elfogadását nem szabad összekeverni a beletörődéssel! Az igazi elfogadás ezt jelenti: *készek vagyunk befogadni Isten mindent átalakító erejét.*

(Részlet a Vigasztaló Szentlélekről nevezett Mirjam nővér „Mária társunk az úton” c. könyvéből.)

Legújabb könyveinkből:

MARIE-NOËLLE THABUT:

AZ ÍRÁSOK ÉRTELME

6. KÖTET, C. ÉV (ZÁRÓKÖTET)

A II. Vatikáni Zsinat nyomatékosan kérte, hogy a Szentírás legyen hozzáférhető mindenki számára. A vasárnapok és ünnepek liturgiája három év alatt végigvezet bennünket az összes biblikus könyvön. Nem elég azonban a bibliai szavakat olvasni vagy vasárnaponként hallgatni ahhoz, hogy meg is értsük azokat! Egy jó vezető elengedhetetlenül szükséges, hogy „megnyissa értelmünket az Írások megértésére”, ahogy Szent Lukács mondja (vö. Lk 24,45).

Marie-Noëlle Thabut kétségtelenül az egyik legjobb szakértő ebben a témában. Világos szavakkal és ritka pedagógiai érzéssel vezet be a szövegek mélységeibe, s ezzel az olvasók széles táborát segíti a vasárnapi szentmise-olvasmányok tudatosításában.

Marie-Noëlle Thabut a párizsi Katolikus Intézetben (l'Institut catholique) végzett teológia szakon. A versailles-i egyházmegye biblikus képzéssel megbízott szakembere, tizenkét éven át volt a liturgikus és szentségi lelkipásztorkodás egyházmegyei és regionális felelőse. Számos kommentárt készített a vasárnapi szentmisek szentírási olvasmányairól a Notre-Dame és a Panorama rádiók, valamint a francia katolikus tévé, a KTO számára. Házasság, három gyermeke és számos unokája van.

DARIA SIVASHENKOVA

ÍME JÚDÁS, AKI ELÁRUL ENGEM

AZ EVANGÉLIUMI DRÁMA ÉRTELME ÉS INDÍTÉKAI

Minden idők legnagyobb gonosztevőjének nevezik, neve az árulás szimbóluma. Iskarióti Júdás rejtélye mégis az Újszövetség leglogikátlanabb története marad. Miért tette azt a tényszerűséget, amit tett? Miért bízott benne Jézus?

Daria Sivashenkova váratlan válaszokat kínál. Ez a kreatív teológiai tanulmány ötvözi az összeegyeztethetlent – a jól átgondolt történelmi rekonstrukciót és az evangéliumi dráma mélyen személyes újra élését, a teológiai értekezést és a bensőséges beszélgetést. A mindenki által ismert cselekmény és a végkifejlet bemutatása a legutolsó oldalig fogva tartja az olvasót.

DOMINIQUE SABOURDIN-PERRIN

MAGYARORSZÁGI SZENT ERZSÉBET

AZ IRGALMASSÁG HERCEGNŐJE

A 13. század jelentős és ragyogó alakja, Magyarországi Szent Erzsébet (1207-1231), az első keresztény magyar uralkodó, és az Árpád-háznak igazi tekintélyt szerző Szent István király leszármazottja. Édesapja, Árpád-házi II. András, édesanyja Meráni Gertrúd. Erzsébet hercegnő IV. Thuringiai Lajosra járván szeretett felesége lett, házasságukból három gyermek született. Rövid életéről sok történet maradt fenn, melyekben legendás és valóságos elemeket egyaránt találhatunk. Jellemének mindvégig kitüntetett vonása volt a gyöngék,

a gyermekek, a szegények és betegek iránt megnyilvánuló gondoskodó szeretete. Mindössze hat évig tartó boldog házasság után megözvegyült. A minden érzelmi köteléktől és anyagi javaitól megfosztott Erzsébet Szent Ferencet követve a jótékonykodás mellett kötelezte el magát. Gyakran mondta a körülötte lévőeknek: „Kötelességünk boldoggá tenni az embereket”. Közel nyolcszáz éve fordulnak hozzá bizalommal a keresztények, kérve „a szegények hercegnőjének” közbenjárását.

A könyv szerzője az irodalomtudomány doktora, történész, bölcsészprofesszor.

PAVEL SYSSOEV OP

ZSEBDÉMONOK

Vannak nagy démonok, akik a bűnre csábítanak, és vannak kisebbek, a zsebdémonok, a kis hétköznapi kísértések inspirálói... Az egyikük a mobiltelefon formáját ölti magára, egy másik azt sugallja, hogy halasszuk el a teendőket holnapra, egy harmadik pedig arra készlet, hogy kijelentsem: „Nem én voltam!” Úgy tesznek, mintha ártalmatlan, pajkos társaink lennének, mégis arra törekednek, hogy elgáncsoljanak bennünket az élet-szentségre vezető úton.

Pavel atya humorral és lelki vezetőként szerzett tapasztalatai segítségével világít rá azokra a szokásainkra, amelyek alattomosan eltávolítanak minket az igazságtól és Krisztustól. Egyszerű megoldásokat javasol, hogyan tudjuk semlegesíteni ármánykodásaikat, és száműzni őket a zsebükből s a szívünkől.

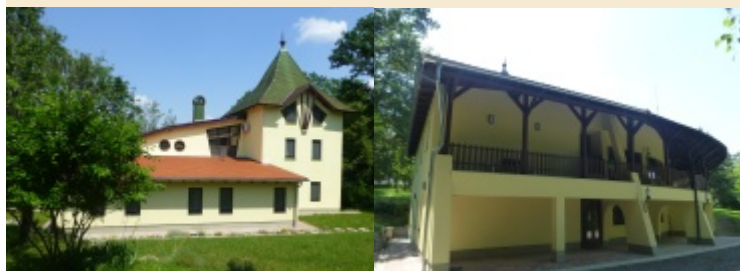
Pavel Syssoev atya negyvenhét éves orosz származású konvertita, domonkos szerzetes, a Marseille-i kolostor perjele.

A kármelita könyvek megrendelhetők:

A www.karmelita.hu honlapon keresztül, vagy e-mailben a csoki.karmelita@gmail.hu címen. Üzenetrögzítő: +36 30 341 3930
A kármelita nővérek korábban megjelent könyveiről és kiadványairól szintén a honlapon tájékozódhat.

KÁRMELHEGYI LEVELEK

HÓREB LELKIGYAKORLATOS HÁZ

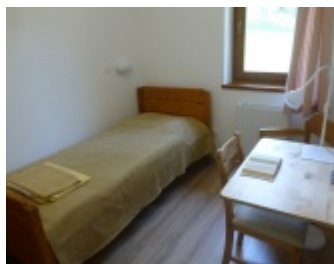

Szeretettel várjuk az elcsendesedni vágyókat kolostorunk vendégházába!

Hogy nővérközösségünk liturgikus imádságába minél többen bekapcsolódhassanak, és hogy másokkal is megoszthassuk a csendnek, és az Úrral való találkozásnak ezt a kitüntetett terét, két évvel ezelőtt a korábban ostsütésre használt épületünket vendégházzá alakítottuk és kibővítettük.

Az így kialakított Hóreb vendégházban 15 szoba, és előadóterem áll a lelkigyakorlatozók rendelkezésére.

Kézműves csokoládéinkból

Csokoládé mini táblák 15 és 30 db-os kiszerelésben

Mártott narancshéj

Díszdobozos bonbon

35 g-os táblás tej- és étcsokoládé

Trüffel golyók tej- és fehér csokoládéból - 10 db-os csomagolásban

Kézműves csokoládéink megrendelhetők honlapunkon, a www.karmelita.hu címen

ADOMÁNYOK, SZJA 1%

Mindenszentek Kármelért Alapítvány

Számlaszám: 10918001-00000069-06290006

Adószám: 18177662-1-02

Az alapítvány a Sarutlan Kármelita Nővérek magyarszéki közösségét segíti abban, hogy kolostoruk mellett lelkeségi központot tartsanak fenn azok számára, akik imádságos csöndre, a kármelita lelkiség megélésére töreksenek a világban, közösen imádkozva a nővérekkel.

Hálás köszönetet mondunk adományozóinknak. A nővérek mindnyájukat szeretettel hordozzák imáikban.

AMI A KÁRMELBEN VÁRJA ÖNT:

- **Csend és imádság Isten jelenlétében**
- **Közösségünk imaháttere**
- **A természet szépsége**

A kolostor napirendje:

Hétköznapi napokon és szombaton:

5.45: matutinum és laudes; **7.00:** belső ima;
8.00: szentmise; **12.00:** déli imaóra;
17.00: belső ima **18.00:** vesperás **20.05:** kompletórium
(szombaton **19.30:** kompletórium és vigília)

Vasárnap:

8.00: laudes; **10.00:** belső ima **11.00:** szentmise;
12.15: déli imaóra; **17.00:** belső ima;
18.00: vesperás; **20.05:** kompletórium

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A MAGYARSZÉKI SARUTLAN
KÁRMELITA NŐVÉREK HÍRLEVELE

7396 Magyarszék, Kármelita kolostor 1.
Üzenetrögzítő: +36 30 341 4939 • www.karmelita.hu